

TÜRKİYE
BAĞIMLILIKLA
MÜCADELE
EĞİTİM PROGRAMI

tbm.org.tr

4

O da ne? Arkadaşlarının elinde bol resimli yeni kitaplar varmış. Ama Ahmet hepsinden habersizmiş! Arkadaşlarının boyu uzamış. Ahmet ise hep oturduğu ve fazla hareket etmediği için boyu pek uzamamış. Koşmayı unuttuğu için oyunlarda başarısız olmuş. Çünkü hemen yoruluyormuş. Çocukların yeni bulduğu oyunların ise hiçbirini bilmiyormuş.

5

Bu durum Ahmet'i o kadar üzmüş ki, Ahmet "İmdaat!" diye bağırmış ve Yeşilcan'ı çağırmış. Yeşilcan Ahmet'in sesini duyup hemen yanına gelmiş.

Sonrası mı? Sonrasına siz karar verin bu sefer? Sizce sonunda ne olmuştur? Ahmet ne yaparak üzüntüsünden kurtulmuştur?

YESILAY

TÜRKİYE BAĞIMLILIKLA
MÜCADELE
EĞİTİM PROGRAMI

ANAOKULU

Yeşilcan
ve Teknoloji

AHMET'İN
TABLETİ

tbm.org.tr

Merhaba arkadaşlar,
Ben YEŞİLCAN!

Sağlıklı olan her şeyi
yaparım. Zararlı olan her
şeyden uzak dururum.
Arkadaşlarımla vakit
geçirmeyi çok severim.
Ne zaman
ihtiyaçları
olursa, onların
her zaman
yanındayım!

Bu hikayede de arkadaşım Ahmet
zor durumda kaldı ve “imdaat!”
diyerek beni çağırdı. Bakalım neler
olmuş?

AHMET'İN TABLETİ

Bir varmış bir yokmuş, zamanın
birinde Ahmet diye bir çocuk varmış.

Oyundan kaçır, arkadaşlarının
yanında durmazmış.

Yemeğini yemez, sofraya gelmezmiş.

Anne babası “Haydi pikniğe”
dediğinde Ahmet evde kalmak
istemiş.

Evet, doğru. Ahmet eve kapanmış.
Küstüğü için mi? Yok, hayır.

Ahmet tüm bunları yapmıyormuş,
çünkü onun artık bir tableti varmış.
Tablet küçük bir şeymiş ama Ahmet
tüm vaktini onunla geçiriyormuş. Hep
tablette oyun oynamak istiyormuş.

Tatil zamanı gelmiş,
köye gitmişler.
Ahmet burada da
hiç dışarı çıkmamış.
Hep tablette oyun
oynamış. Ne dereye
yüzmüş, ne de
kuzulara ot vermiş.

Bir gün köyde oynarken Ahmet'in
tableti bozulmuş. Artık çalışmıyormuş.
Ahmet mecburen dışarı çıkmak
zorunda kalmış.

DEVAMI
ARKADA

**TÜRKİYE
BAĞIMLILIKLA
MÜCADELE
EĞİTİM PROGRAMI**

tbm.org.tr

4

Yeşilcan ve çocuklar eve dönmüşler. Çocuklar odalarını toplamışlar, bilgisayarlarını bir köşeye kaldırmışlar. Güzelce yemeklerini yemişler. Artık Yeşilcan'ın ayrılma vakti gelmiş. Yeşilcan ayrılırken demiş ki:

“Çocuklar bilgisayar hayatımızı kolaylaştıran teknolojik bir alet. Bilgisayarı sınırlı ve doğru kullanmalıyız. Hayatta ailemizle, arkadaşlarımızla yaptığımız başka eğlenceli şeyler de var. Bilgisayarı doğru kullanmazsak, bize zarar verir.”

“Ama korkmanıza gerek yok. Bu ağrılar, acılar hep geçecek. Ama artık bilgisayar karşısında çok az kalmalısınız. Sadece hafta sonları veya tatilde bilgisayar oynayacaksınız, hem de azıcık, anlaştık mı?”

5

İki kardeş Yeşilcan'a söz vermişler. Bundan sonra Enis arkadaşlarıyla top oynamış, Esra da arkadaşlarıyla pikniğe gitmiş. Muhabbet kuşlarını hatırlamışlar ve ona yemeklerini vermişler. O da mutlu olmuş. Babaannelerine ilaçlarını hatırlatmışlar. O da çok sevinmiş. O günden sonra çocuklar, daha çok arkadaşlarıyla, çok az da bilgisayarla oynamışlar.

YEŞİLAY

**TÜRKİYE BAĞIMLILIKLA
MÜCADELE
EĞİTİM PROGRAMI**

ANAOKULU

**Yeşilcan
ve Teknoloji**

ENİS İLE ESRA

tbm.org.tr

Merhaba arkadaşlar,
Ben YEŞİLCAN!

Sağlıklı olan her şeyi
yaparım. Zararlı olan her
şeyden uzak dururum.
Arkadaşlarımla vakit
geçirmeyi çok severim.
Ne zaman
ihtiyaçları
olursa, onların
her zaman
yanındayım!

Bu hikayede de arkadaşlarım zor
durumda kaldılar ve “İmdat!”
diyerek beni çağırdılar. Bakalım
neler olmuş?

ENİŞ İLE ESRA

1

Bir varmış bir yokmuş. Enis ve Esra adında
ikiz kardeşler varmış. Bu kardeşler okulda
çok çalışkan ve çok başarılıymış. Bir gün
anne ve babası Enis ile Esra'ya karne hediyesi
olarak bir bilgisayar almış. Bilgisayarı nasıl
kullanacakları hakkında onlarla konuşmuşlar.
İki kardeş o kadar heyecanlıymış ki
söylenenleri duymamışlar bile.

Çocuklar zannetmiş ki, bilgisayar demek;
sınırsız çizgi film ve oyun demek. “Yaşasın!”
diye sevinmişler. Artık iki kardeş tüm vaktini
bilgisayar karşısında geçiriyor, oyun oynuyor,
çizgi film izliyorlarmış.

İkizler, bilgisayar başında vakit geçirdikleri
için çok geç yatmışlar. Sofraya gitmemişler,
yemeklerini bilgisayar karşısında yemişler.

Kitaplarını
okumamışlar,
ödevlerini
yapmamışlar,

hatta resim yapmayı

bile bırakmışlar. Üstelik muhabbet
kuşlarının bakımını da ihmal etmişler.
Odalarını toplamamışlar. Babaannelerinin
ilaçlarını bile hatırlatmamışlar.

Bir gün ikizlerden bir çığlık duyulmuş:
“İmdat!” Anne babası koşarak gelmişler.

2

İkizler gözlerini ovuşturuyor, net
göremediklerini söylüyorlarmış.
Üstelik dizleri acıyormuş. Karınları
da ağrıyormuş. Yeşilcan “İmdat”
sesini duyunca hemen gelmiş.
Ailesiyle birlikte hemen Enis ve
Esra'yı alıp bir doktora götürmüşler.

Meğer bilgisayara çok baktıkları için
gözleri zarar görmüş. Doktor onlara
ilaç vermiş ve demiş ki, “Bir daha
bilgisayar ile bu kadar çok oynamak
yok, gözleriniz hasta olmuş”

“Çizgi film izlerken sanırım
yemek yemeyi de unuttunuz, çok
abur cubur yediniz, karnınız bu
yüzden ağrıyor.” demiş. Çocuklar
yaptıklarına pişman olmuşlar.

DEVAMI
ARKADA

